

C. Ravn: Det Lovforslag, som her behandles, er et Udslag af den Humanitet, som flere Gange er kommen frem fra Regjeringens Side, men som i Virkeligheden rummer i sig Lysten til at bagbinde Folket. Det staar i Virkeligheden i Analogi med de Lovforslag, vi tidligere have haadt fremme, f. Ex. om Tilshyn med Skibe og med Bevnetzmidler. Det var dem, man reiste omkring med. De stod i Høires Katekismus, og Rekrutterne i Høire kunne den paa deres Fingre, naar de kom ud og skulde holde Taler om Forholdene her; de skulde sige: Ja, tænk bare, Oppositionen inde paa Rigsdagen vil ikke en Gang være med til saadanne humane Love som dem, der skulle sikkre imod uheldig Seilads med daarligere Skibe eller mod fordærvede Bevnetzmidler og Vignende! Og nu i denne Samling have vi to, tre Stykker af samme Slags. Vi have den om Tilshyn med Maskiner, om Tilshyn med Meierier og om Tilshyn ved Bygningers Opførelse. Det er akkurat den samme Tanke, der gaar igjennem dem alle, at man vil se at binde Folk i deres frie Bevægelser paa alle Omraader, og endvidere vil man ansætte en Stab af Embeds- og Bestillingsmænd, som skulle have Løn, eller i det Mindste af Folk, som skulle have extra Tillæg ved Siden af den Løn, de allerede have. (Røjer: Akkurat det Samme, som ved Kunstsmørret!) Nei, Analogien er dog ikke ganske rigtig her. Med Henhyn til Herregaardene skal jeg bemærke, at det forekommer mig lidt underligt, at Herregaardene ikke allerede ere komne med. Det glædede mig at høre den ærede sidste Taler. Han sagde, at skulle vi have saadanne Bestemmelser, skulle de være lige for Alle, hvorimod den ærede næstsidste Taler mente, at det var saa rimeligt, at Herregaardene slap, altsaa han var fuldstændig i Analogi med, hvad der er bleven udtalt i det andet Thing. Jeg kan nu slet ikke forstaa, hvorfor der skal være denne Udskillelse. Naar jeg i det Hele ser paa Lovforslagets Bestemmelser, forekommer det mig navnlig, at mangfoldige af de Ting, som findes her, ere aldeles overflødige i en Lov. Jeg har set 21 Love for forskellige Andels- og Fællesmeierier, og i 17 af disse er i Virkeligheden alt det optaget, som Lovens Bestemmelser skulle ramme. Det ligger i Sagens Natur, at for at faae det bedste Smør, maa vi se at have de bedste Betingelser at arbejde under, og Bestyrelserne, som staa for disse Meierier, ville derfor af sig selv tage alle disse Forholdsregler, som her ere anførte. Naar der i § 2 f. Ex. tales om Afløbet fra Meieriet, kan det ganske vist være, at strax, da man begyndte med disse Andelsmeierier, saae man ikke saameget den

Fare, der kunde være ved, at halbraaden Mælk om Aftenen kunde staa udenfor Meieriet og fremkalde daarlig Luft, men det er Noget, som blev afhjulpet uophødelig, saasnart man saae det. Ethvert godt drevet Meieri bliver jo luffet op, saasnart Arbeidet er forbi, for at faae den friske Luft ind, og naar de have en Besthule udenfor, vide de jo, at de ved at aabne Meieriet luffe Besten ind, det vilde blive dem en dyr Spas, saa de hurtig lære at faae dette Onde fjernet. § 3 taler om Gulvene i Meierierne. Jeg vil kun sige, at naar man udtaler bestemt, at inden 9 Maanedes eller i det Mindste inden et Aar skulle saadanne Vængler være afhjulvne, finder jeg det høist uretferdigt. Jeg skal indrømme, at paa mange Steder, hvor man har lagt f. Ex. haardbrændte Sten paa Kant, fuge de med Cement, vil der derefter et Aars Tids Forløb gjerne blive Kebner og Sprækker i Gulvet, og naar der kommer til at staa lidt nok saa tyndt Mælkvand, som bliver surt, vil det strax staae daarlig Luft i Meieriet. Men hvad gjør maa saa? Jeg kjender Meierier, som ere blevne anlagte for 2, 3 Aar siden, og som have jagt: Vi tage disse Gulve bort, fordi det stader os. Altsaa dette indretter man netop paa samme Maade af sig selv. Saa kommer Tilløbet til Vandet i § 4. Tror man, at vi ville have daarligt Vand til at udstille vort Smør med? Det er den største Nødvendighed, at man har det rene, bedste og klareste Vand dertil. Altsaa vil enhver Bestyrelse af et Meieri strax sige: Er der Tilløb af daarligt Vand til Brønden, maa det fjernes. Men hvorfor da sætte en Bestemmelse ind i Loven, som enhver fornuftig Bestyrelse selv vil tage? Saa have vi Svinestiens Afløb, der skal være saa slemt. Ja, jeg skal ikke negte, at det er Noget, der er til Uheld ved Herregaardene, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at ved Andelsmeierierne er der slet ikke Svin. Andelsmeierierne ere jo anlagte paa, at Mælken skal tages tilbage, og de have ikke Svinehold. Der kunde maaste være Tale om det ved Fællesmeierierne, men i det Stykke staar Herregaardene næppe ved Siden af Andelsmeierierne. Hvad Opsamlingen af Svinestøbe i Meierierne angaar, saa er der heller ingen af Andelsmeierierne, der gjør det. Det er almindeligt, at de lade Ballen staa fra den ene Dag til den anden, det kan være, men samle den op som Svinestøbe, der maa staa dem, gjøre de ikke. Ved godt anlagte Meierier vil man se store Ballebeholdere udenfor, hvori Ballen løber lige ud fra Ostekammeret, det er det Hele. Altsaa da jeg læste alle disse Paragrafer, sagde jeg til mig selv, at der var noget Lat-